

ikke, fordi vi tro, at Flertallet af de danske Landboere er Demokrater. Men dersom det ærede Medlem repræsenterer Agrarernes Standpunkt og siger: De Folk, der flytte ind til Byerne, skulle straffes politisk, fordi de gøre dette, og deres Valgret og Børgerrret skulle tages fra dem, saa komme vi selvfølgelig til at se anderledes paa Agravarbejdsloven end hidtil, saa komme vi til at rette vore Vaaben imod det ærede Medlem og det, han repræsenterer. Men saa beder jeg de ærede Medlemmer erindre, at det ikke er os, der have kastet Handsken til de Herrer, men det er dem, der sige til os: Vi gøre jer politisk umyndige, saa vidt vore Øvrerække, og derfor er det de Herrer, der komme til at bære Ansvar for den Kamp, der da vil opstaa, og ikke os.

Veth-Gæspen: Jeg skal ikke sige meget. Der er efter min Mening ikke røkket synderligt af de efterfølgende Talere ved det, jeg fremførte for lidt siden. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) sagde ganske vist ikke saa lidt til mig, men det meste forekom mig at gaa udenom. Der var imidlertid Et, han sagde, som jeg er glad ved, fordi det tillader mig at udtale et Synspunkt, som jeg ikke udtalte før. Han sagde, at ved en eventuel Forandring af Valgkredse gjaldt det om — det var i alt Fald for ham et væsentligt Moment — at saa Folketinget dobbelt saa stort som Landstinget, thi saa vilde vi i Virkeligheden være dobbelt saa mange som de andre ved en Fællesafstemning. Jeg hører nu til dem, der tænke sig, at der en Gang eventuelt skal komme en Afslutning paa Striden om Finansloven, eller at der i alt Fald maa fremkomme Forslag om Fællesafstemning som Grundlag for en Afslutning af Striden, og ogsaa af den Grund vil jeg ikke være med til at vanskeliggøre en Overenskomst ved en stærk Forøgelse af Folketingskredse, thi deri vil det ærede Medlem være enig med mig, at vi kunne ikke fordoble Folketingskredse og saa dog sige: nu ville vi have en Fællesafstemning. Landstinget og Regeringen maa have en Stemme med, og de vilde i saa Tilfælde næppe gaa med til det. Det ærede Medlem bebrejdede mig dernæst, at jeg havde angrebet Kjøbenhavnerne. Det har jeg for Resten ikke gjort; jeg synes, jeg har talt meget elskværdigt til Kjøbenhavnerne. Saa siger det ærede Medlem, at jeg bor i en Valgkreds, som jeg ikke er valgt i, og det samme er for Resten Tilfældet med ham, men der er det at bemærke, at den Kreds, som det ærede Medlem er valgt i, har et større Fællesstab med den, han bor i, —

og det gælder ogsaa for mit Vedkommende, — end der vilde være imellem de paagældende Kredse, om en Kjøbenhavnere blev valgt i en Landkreds. Jeg har heller ikke endnu set, at Kjøbenhavnerne have hentet en Bønde ind fra Landet for at lade sig repræsentere af ham; men naar man stiller det op, som det ærede Medlem gør, saa maa man vente en vis Genfærdighed, naar man skal være tilfreds. (Stemmer: Det maa være Vælgernes Sag). Saa siger det ærede Medlem, at der en Fordel ved ikke at bo i sin Valgkreds, thi saa har man ingen personlig Interesse i denne. Jo, det kan man dog have. Saa vidt jeg ved, har det ærede Medlem et Blad i Ribekredsen, og det kan da ogsaa i denne Henseende have Interesse for det ærede Medlem at beholde Kredsen, thi det er sandsynligt, at hvis Kredsen gik, saa gik ogsaa Bladet. Man kan altsaa godt have en personlig Interesse i Valgkredsen, selv om man ikke bor der. Jeg skal dermed gaa over til noget af det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (F. Holm) talte om. Det ærede Medlem var, forekommer det mig, blevet noget hidsig paa det, og det synes jeg egentlig ikke at han havde nogen særlig Grund til. Han tog paa mig akkurat, som om jeg var faadant et forsærdeligt revolutionært Mennecke, der fuldstændig vilde stille mig i Opposition til alt, hvad Oppositionen hidtil har villet. Det tror jeg ikke at det ærede Medlem har Ret i. Han har faaet ud af min Udtalelse, at jeg skulde have sagt, at Folketallet ikke har noget at betyde, at det drejede sig om Areal, og at det var vist Hartkornet, jeg havde ment; men jeg tror dog ikke, at andre ærede Medlemmer kunne have forstaaet mig saaledes. I saa Fald vil jeg bede dem om at læse Rigsdagstidenden; jeg er aldeles vis paa, at jeg ikke har udtalt mig saaledes. Jeg sagde netop, at Folketallet ansaa jeg det for nødvendigt at betragte som en i en væsentlig Grad medbestemmende Faktor ved Valgkredsenes Inddeling, naar den skulde være retfærdig. Men, sagde jeg saa, naar Folketalsforholdene ere saa abnorme, som de i de senere Aar have været her i Landet, saa tabe de ganske vist deres Betydning som Retfærdighedsgrundlag. Men de abnorme Folketalsforhold kommer det ærede Medlem let over. Jeg kalder det ikke abnormt, at Folk flytte fra Landet til Byen; nej, men det abnorme ligger i Grunden til, hvorfor de flytte, og det fremhævede jeg i mit Foredrag og er vistnok noget, som de fleste ville være enige med mig i. Jeg sagde, saa vidt jeg husker, at naar denne Indvandring fra Landet til Byerne foregik, ville vist de fleste